

idet det i den førstnævnte Lovs § 4 siges, at Loven bortfalder ved Udgangen af Aaret 1923 og i den sidstnævnte Lovs § 7, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i den ordentlige Rigsdagssamling 1923—24 og bortfalder 1. April 1924.

Allerede den nævnte Tidsbegrænsning i begge Love nødvendiggør en fornyet Drøftelse af Spørgsmaalet om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken, og Indlemelsen af den sønderjydske Landskirke i den danske Folkekirke gør det yderligere ønskeligt, at man naar til ensartede Regler for det hele Landomraade. Ministeriet har da ogsaa ved det kirkelige Udvalgs Nedsættelse nævnt Spørgsmaalet om Adgangen til Præsteembeder i Folkekirken som et af de Spørgsmaal, som af Udvalget burde optages til Overvejelse, og som Resultat af denne Overvejelse foreligger der fra Udvalget et Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

I det her foreliggende Lovforslag har Ministeriet med en enkelt Undtagelse, hvorom nærmere nedenfor, ment væsentlig at kunne følge det af det kirkelige Udvalg udarbejdede Forslag, navnlig for saa vidt angaar Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang der skal være Adgang for Mænd uden teologisk Eksamen til at søge Embeder i Folkekirken. Udvalget trækker her noget snævrere Grænser end Lov Nr. 365 af 28. Juni 1920, idet det ogsaa for Frimenighedspræsters og for de Præsters Vedkommende, der har virket som Præster ved evangelisk-lutherske Menigheder udenfor Riget, saavel som for Mænd med anden akademisk Embedsprøve end teologisk Eksamen og Skoleembedseksamen med Kristendomskundskab opstiller som Betingelse for, at de skal kunne ansættes i Præsteembede, at der skal være en bestemt Menighed, som ønsker dem til Præster, og at dette Ønske giver sig til Kende paa en bestemt i Lovforslaget nærmere angivet Maade. I Praksis faar denne Indskrænkning imidlertid næppe større Betydning, idet disse Mænd formentlig allerede efter de gældende Regler næppe kan vente Ansættelse, uden at de i Forvejen er kendte i Menighederne, og det er da ikke uden Betydning for deres fremtidige Virksomhed, at de igennem en Afstemning faar en Tilkendegivelse fra selve Menigheden om, at den ønsker deres Ansættelse. Men Ministeriet har ikke ment at kunne følge Udvalget, naar det som Betingelse for deres Ansættelse opstiller, at de ved den foretagne Afstemning skal have faaet $\frac{5}{8}$ af samtlige Menighedens stemme-

berettigede Medlemmer for sig. Dette vilde aabne en Udvej for dem, der ikke ønsker deres Ansættelse, til ved sammen med de ligegyldige, der ingen Interesse har i Præstevalget, at holde sig borte fra Valg-handlingen at hindre de virkelige interesserede, der ønsker den paagældendes Ansættelse, og som mulig udgør et Flertal af de kirkesøgende, fra at faa deres Ønske opfyldt. Ministeriet har derfor ændret den herhenhørende Bestemmelse saaledes, at det kun bliver dem, der deltager i Valget, hvis Stemmer bliver de afgørende.

Ligesom paa dette Punkt har Ministeriet heller ikke kunnet følge Udvalget — eller dets Flertal — naar det for samtlige de under Punkt 3 nævnte Personer kræver, at de som Regel skal være fyldt 40 Aar. Man mener, at den nu gældende Aldersgrænse af 35 Aar her er tilstrækkelig. Allerede det, at de paagældende holdes tilbage fra at komme i Præsteembede indtil denne Alder, er formentlig tilstrækkeligt til at sikre sig imod, at de saa at sige paa Spekulation skal omgaa Regierne om den almindelige Adgang til Præsteembedet, den teologiske Embedseksamen, og Reglen om 40 Aars Alderen vilde i mange Tilfælde kun bevirke, at nogle af de bedste Arbejdsaar gik bort fra Virksomheden i Præsteembedet. Derimod finder man intet at erindre imod, at Fordringen om 5 Aars Virksomhed som Frimenighedspræst eller Præst udenfor Riget er frafaldet, ligesom man ogsaa har kunnet tiltræde Forslaget om, at 10 Aars Virksomhed i en af disse Stillinger skal fritage de paagældende for at aflægge den Prøve for Biskoppen, som ellers kræves.

Da den nugældende Lov ikke indeholder nogen Bestemmelse, hvorefter Valgmenigheder skal have den samme Ret som Sognemenighederne til at faa Mænd uden teologisk Eksamen beskikket til Præster, og dette dog ikke bør nægtes dem, har man i Lovforslaget indført en Bestemmelse herom. Ligeledes mangler den nugældende Lov en Bestemmelse om de heromhandlede Præsters Adgang til Forflyttelse, hvorfor man her har indsat en Bestemmelse herom.

Med Hensyn til det ovenfor berørte Punkt, hvor Ministeriet har foretaget en Ændring i det kirkelige Udvalgs Forslag, skal man bemærke, at man herved sigter til den Tilføjelse, der er gjort til Forslagets § 1 Nr. 2, hvorefter Missionærer med tysk Uddannelse, som forinden denne Lovs Ikrafttræden har været konstitueret i Præsteembede i de sønderjydske Landsdele, skal have Adgang til Præsteembede, naar Biskoppen efter foregaaende Prøve finder